

Organisation/myndighed	Bemærkninger i høringssvar	Kommentarer til bemærkninger
	<p>- Rådet finder, i relation til § 33, stk. 3 (tidligere § 27, stk. 3), det betænkeligt, at det ikke direkte af loven fremgår, i hvilke tilfælde Skatterådet kan ændre eller foretage en vurdering af en fast ejendom.</p> <p>- Rådet finder, i relation til kapitel 8 (tidligere kapitel 11) om bindende svar, at det er en forringelse af borgernes retsstilling, at borgerne ikke længere kan indhente bindende forhåndsbesked fra Ligningsrådet. Rådet finder, at det er en klar forringelse af borgernes retsstilling, at et svar om en påtænkt disposition kun er bindende for myndighederne i 5 år, og ikke som i dag uden tidsmæssig begrænsninger.</p> <p>- Rådet finder, i relation til § 25, stk. 2 (tidligere § 33, stk. 4), det betænkeligt, at et bindende svar bortfalder, hvis praksis ændres som følge af, at told- og skatteforvaltningen eller Kammeradvokaten finder, at praksis strider mod EU-retten. En sådan afgørelse bør efter rådets opfattelse træffes af Landsskatteretten, en domstol eller EF-domstolen. I forlængelse heraf finder rådet, at det bør præciseres i bemærkningerne, at et bindende svar, der alene er i strid med dansk praksis, og dermed ikke i strid med EU-retten, ikke mister sin bindende virkning.</p>	<p>- På dette punkt følger lovforslaget gældende ret, jf. § 19, stk. 1, i skattestyrelsesloven.</p> <p>- Som lovforslaget nu er udformet, skal bindende svar på principielle spørgsmål gives af Skatterådet. Erfaringen er, at der er grænser for, hvor mange sager rådet kan overkomme at behandle inden for rimelige sagsbehandlingstider. Derfor gives der ikke en fri adgang for borgerne til en rådsbehandling. Sammenskrivningen af reglerne om bindende forhåndsbesked og bindende ligningssvar har ført til forslag om, at også den bindende virkning af en forhåndsbesked begrænses tidsmæssigt til 5 år. Dette er fundet ubetænkeligt i lyset af, at en bindende forhåndsbesked forudsætter, at den påtænkte disposition er klart beskrevet af spørgeren, og en nærmere beskrevet påtænkt disposition bliver sværere at foretage med årene.</p> <p>- Det må antages, at forvaltningen eller Kammeradvokaten kan vurdere, om en praksis er i strid med EU-retten. Af mange grunde ændrer en forvaltning kun praksis, hvis det er nødvendigt. En praksisændring har i sagens natur betydning for mange borgere og i mange relationer. Det forekommer derfor ikke nærliggende at antage, at forvaltningen uden tvingende retlige grunde ændrer praksis. Det fremgår af lovforslaget, at et bindende svar, der alene er i strid med en fortolkning af national ret, ikke derved mister sin bindende virkning.</p>